

Толиб ИУЛДОШ

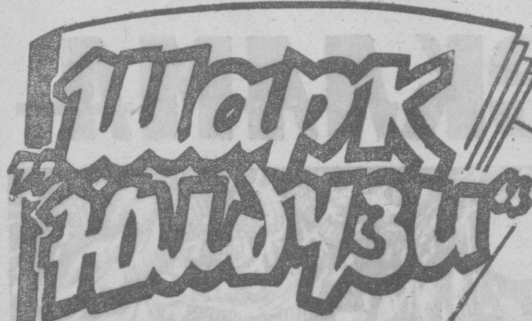
Илҳом дақиқалари

ЙУЛЛАР

Йўллар, ҳаёл қанотда ҳам
Етолмайман поёнигизга.
Тазриф этсам сўз хазинаси
Этмагидек баённингизга

ЗАРШУНОС ЭЛГА

Табаррук онамиз тўйда туққан,
Толе қўли билан йўрғакка олган.
Умрийиз тўй билан Утар бус-бутун,
Тўй кўрмас кунлар у архивда қолган.

«Шарк Юлдузи» журналининг декабрь сони босмадан чиқди.
Унда бахт кўйичси, забардаст шoir Ҳамид Олимжон туғилган
кунининг 60 йиллигига бағишланган материаллар кенг ўрин
олган.

Ҳамиша ёдимизда

Мен ҳаётимда Ҳамид
Олимжонни кам кўрганман.
Лекин Уша оз учрашувларимиз ва кўрган
суббатларимиз менда шонорона тасаввур
қолдирган эди.

ЮБИЛЯРИМИЗ
АСАРЛАРИ
САНЪАТКОРЛАР
ИЖОДИДА

«Гулсара» операсидан кўриниш.

Дилдор кечқурун комбинезон
олганига қарап кетган эди. Келса
Шура уйдан ўздек отилиб чиқиб
кетди. Унинг кўзлари қизарган,
кўл йиғлаганидан бўлса қорак.

УФЖ

(РОМАНДАН ПАРЧА)

— Болам, бугун Шура келмас,
кечаси ёнингга ўзим бораман.
Дилдор индамади. Боласини
етаблай кетаркан ўйларди: «Мен
бахти нарога яна битта бахти қаро
шерик бўлди.

Комил Яшиннинг «Ғулум номидagi Бадний адабиёт нашриётида чиқарилаётган «Йўлчи Юлдуз» китобига расм Н. Ҳолиқов ишлаган расмлар.

Чирчиқ бўйлариди

Гулшан водиларда чақнайдн кўзим.
Фирқлар дарёдек босиб қилар лол.
Узининг бағридан оққан сувларнинг
Орқасидан қараб қолгандай Чоққол.

Паруйр МХИТАРЯН

Қатъий фикрсиз ота

Дадам — болалар
Шунга қарамай, ўртоқ
Аник мени мактабдаги
шундай дейди. Мен
дунёга келганга қадар у
ҳар кун ботбога бор-
арканда, болаларга
қўшилиб ўйнар, ашула
айтар, рақс ташиб бўла-
жақ асарлари учун бой
материал тўплар экан.

менга узатаркан, сотув-
чидан сўради:
— Нега пул туради?
— Тўрт сўму етти ти-
йин, — кискатгина жавоб
берди сотувчи аёл.
— Тўрт сўму етти ти-
йин, — ҳайрон бўлди
дадам. Кейин оймага
бир қараб кўйиб, яна
сотувчи аёлга мурожаат
килди. — Сиз қандай
маслаҳат берасиз, ўртоқ
сотувчи: шу нарҳга бо-
зордан тирик ўрдак
сотиб олингани маъқу-
роқ эмасми?
— Ҳа, албатта, агар
палов емоқчи бўлсан-
гиз, тирик парранда ол-
ганингиз маъқулоқроқ.
— Кўлиб жавоб берди
сотувчи аёл кўйирчоқ ўр-
дакни жойига олиб кўяр
экан.

Дилдор йўқ деди. Холматжон,
ўзингиз биласиз, дегандек кета
бowlди. Кампир орасидан ов-
қатининг чинига солиб дастур-
хонга ўраб қўйганман. Сувмасин,
еб ол, болам, деб наврар қолди.
Кампир ечиниб ўрнига кирар-
кан, Дилдор бош кўтариб ундан
сўради:
— Ая, Холматжонни анчадан
бери танийсанми?
— Нега таниймай, ўз наварини
таниймайман, гапиг қизарма, —
деди истар-истасам.
Дилдор ҳайрон бўлиб яна сўра-
ди:
— Ахир Холматжоннинг буви-
си бундан тўрт йил олдин қаза
қилган эди-ку.
Кампир жавоб бермади. Алам-
ли хўрсинди. Охири зарда билан
жавоб қилди.
— Бундан кейин мендан буна-
қа нарсаларни сўрама. Агар сў-
расанг, оstonангга қадам босмай
қўйман.
Кампир яна ёстиққа бош қўйди.
Қоронғида аллавағтача ухлаб-
май у ёдан-бу ёққа безовта ағд-
рилиб чиқди. Хўрсинди, ёнбошига
ағдарилди, ёстиқ тагини титиллаб
нос олиб чекди. Дилдор унинг ди-
ляни оғир ботадиган бирон гал
айтиб қўйдим шеклиди, деб хижо-
латдан ухлаблмасди. Охири кам-
пир ўридан туриб қоқ ярим ке-
чада ҳовлидан чиқиб кетди.
Нима бўлди? Кампирнинг дили
нимидан оғриди? Дилдор билма-
масди.
Кампирнинг бемаҳалда чиқиб
кетганини Дилдор, бирон иш
этиб келиб қолгандай, деб ўйла-
ди-ю, кўзини юмди. Барйорн ха-
либ кочиб, қонга уйку келмади.
Ҳаёли Холматжонга алмашди. Бу
йилгит қўлдан унга аллақандай
изтироқ тўла қўзларини тинади. Ал-
лақандай меҳрибончиликлар қила-
ди. Дилдор уни яхши билади.
Унинг кўнгли сони. Кам қўзла-
ган, қўзлаган ҳам ичиди дарди
бор одамдек астойдил кўзламади.
Илгарн у қилшоқда борни, йўни
билан биравга бериб бермасди. Э-
нди бошқача бўлиб кетибди. Ҳам-
мага меҳрибон, ҳар қандай ишни
унда уладлайдиган, ҳаракатчан,
ишбилармон бўлиб кетибди. Қани
энди Алзамжон ҳам шундай бўла
қолса.

